

Aanbevelingen

De Ombudsdienst Pensioenen kan twee soorten aanbevelingen doen.

Overeenkomstig artikel 16 van het oprichtingsbesluit kunnen wij aan de pensioendiensten elke aanbeveling richten die wij nuttig achten. Met deze *officiële* aanbevelingen nodigen wij de pensioendienst uit om zijn beslissingen en/of werkwijze te herzien wanneer wij vastgesteld hebben dat deze niet in overeenstemming zijn met de wetten en reglementen of met de principes van behoorlijk bestuur of nog wanneer wij de billijkheid inroepen. In dit werkingsjaar hebben wij één keer van deze mogelijkheid gebruik gemaakt.

De *algemene* aanbevelingen worden gedaan in het jaarverslag of in voorkomend geval in de tussentijdse verslagen op basis van artikel 17 van het oprichtingsbesluit. Zij worden bijgevolg gericht tot de wetgevende en de uitvoerende macht. Met deze aanbevelingen beogen wij in eerste instantie verbetering van de wetgeving en de reglementen en oplossingen voor vastgestelde disfuncties.

Eerst komen de aanbevelingen van dit werkingsjaar aan bod. Daarna worden de aanbevelingen uit de jaarverslagen 1999, 2000, 2001 en 2002 hernomen.

Aanbevelingen 2003

***Aanbevelingen 2002,
2001, 2000 en 1999***

Aanbevelingen 2003

Algemene aanbevelingen

Algemene aanbeveling 2003/1 Inzake de ingangsdatum van het rustpensioen dat laattijdig aangevraagd wordt door gerechtigden die in het buitenland wonen: het pensioen altijd laten ingaan op de eerste dag van de maand volgend op die waarin de pensioenleeftijd bereikt werd - zie p. 45

Sedert 1 januari 2004 wordt het rustpensioen als werknemer of zelfstandige ambtshalve toegekend aan de gerechtigden die in België wonen en de pensioenleeftijd bereiken. Het rustpensioen gaat in op de eerste dag van de maand volgend op die waarin de pensioenleeftijd bereikt wordt.

Het is voor de pensioendiensten materieel onmogelijk om de rechten van de gerechtigden die in het buitenland wonen ambtshalve te onderzoeken. Daarom zijn zij bij wet uitgesloten van de ambtshalve toekenning en moeten zij nog altijd een pensioenaanvraag indienen.

Alhoewel deze regel op zich geen ongeoorloofd onderscheid inhoudt, heeft hij wel een discriminerend neveneffect op het vlak van de ingangsdatum. Een rustpensioen dat toegekend wordt op aanvraag kan slechts ingaan op de eerste dag van de maand volgend op de aanvraag.

Ook al zijn de personen die in het buitenland wonen nog altijd verplicht om een aanvraag in te dienen dan nog zou de ingangsdatum van het niet vervroegd pensioen dezelfde moeten zijn voor iedereen, te weten de eerste dag van de maand volgend op de maand tijdens dewelke de pensioenleeftijd bereikt werd, ook indien de aanvraag na deze leeftijd wordt ingediend.

Wij bevelen dan ook aan dat het mogelijk gemaakt wordt dat voor de gerechtigden die in het buitenland wonen het rustpensioen altijd kan ingaan op de eerste dag van de maand volgend op die waarin de pensioenleeftijd bereikt wordt, ongeacht de datum van de aanvraag.

Algemene aanbeveling 2003/2 Inzake het drempelbedrag waaronder een pensioen als werknemer of zelfstandige niet toegekend wordt: in geval van gemengde loopbaan als werknemer en zelfstandige het pensioen dat kleiner is dan het drempelbedrag tóch toekennen als de som van de pensioenen als werknemer en zelfstandige het drempelbedrag overschrijdt – zie p. 51

In het pensioenstelsel der werknemers en in dat der zelfstandigen wordt het pensioen niet toegekend wanneer het berekende bedrag een bij wet vastgestelde drempel niet bereikt. Deze drempel is in beide stelsels dezelfde en bedraagt 93,43 euro per jaar.

Het feit dat in beide stelsels met een *bedrag* gewerkt wordt dat daarenboven identiek is, toont aan dat het hier om een financiële maatregel gaat en niet om een voorwaarde van minimale verzekering in het stelsel.

Vermits de RVP zowel de werknemerspensioenen als de pensioenen van de zelfstandigen betaalt, vervalt het argument *pro* deze maatregel, de hoge administratieve kost voor kleine betalingen, indien er in één van beide regelingen al een hoger pensioen betaald moet worden.

Door de pensioenbedragen als werknemer en zelfstandige niet samen te tellen voor de vergelijking met het drempelbedrag worden de gepensioneerden met een gemengde loopbaan als werknemer en zelfstandige benadeeld ten opzichte van de gepensioneerden die een homogene loopbaan hebben in één van beide stelsels. Deze laatsten bekomen altijd een pensioen voor het geheel van hun bewezen beroepsloopbaan, de eersten slechts wanneer het drempelbedrag in beide stelsels overschreden wordt.

Het College beveelt dan ook aan om deze benadeling weg te werken. Als de som van de pensioenbedragen als werknemer en zelfstandige het drempelbedrag overschrijdt, zou het pensioen in beide stelsels moeten toegekend worden.

Algemene aanbeveling 2003/3 Inzake oudere werknemers die een beroepsactiviteit als zelfstandige beginnen om aan de werkloosheid te ontsnappen: bij een terugkeer naar de werkloosheid de gelijkstelling van deze nieuwe periode van werkloosheid met een periode van beroepsactiviteit mogelijk maken op basis van het laatst verdiende loon als werknemer - zie p. 53

Een uitkeringsgerechtigde werkloze die een beroepsactiviteit als zelfstandige begint en deze activiteit stopzet binnen de negen jaar wordt opnieuw uitkeringsgerechtigd. Hierdoor kan voor de berekening van het werknemerspensioen deze nieuwe periode van werkloosheid gelijkgesteld worden met een beroepsactiviteit als werknemer.

De reglementering voorziet in verschillende berekeningsgrondslagen voor de gelijkstelling in een welbepaalde hiërarchische volgorde (zie de bespreking in Deel 2, p 53).

In de praktijk komt het erop neer dat, voor de werkloze die zelfstandige wordt en vervolgens terug uitkeringsgerechtigde werkloze wordt en blijft tot aan zijn pensioen, de gelijkstelling berekend wordt op basis van een zeer laag forfaitair loon. Een dergelijk gelijkgesteld jaar levert momenteel 141,5 euro pensioen per jaar op. Had hij niet geprobeerd om aan de werkloosheid te ontsnappen door zelfstandige te worden en was hij uitkeringsgerechtigde werkloze gebleven dan zou de gelijkstelling berekend worden op zijn laatste verdiende loon als werknemer wat veel voordeliger is.

Enkele jaren geleden zijn er maatregelen genomen voor oudere werknemers die na een periode van werkloosheidsuitkeringen terug als werknemer in het arbeidscircuit stappen doch waarvan het loon lager ligt dan het laatste loon voor de periode van werkloosheid. Voor de berekening van het rustpensioen van deze werknemers wordt rekening gehouden met het laatste werkelijk loon vóór de periode van werkloosheid in plaats van het werkelijk loon indien dit laatste minder voordelig is. Dit principe is slechts toepasselijk indien aan bepaalde voorwaarden voldaan is.

1. Het moet gaan over een werknemer die ten vroegste vanaf 1 juli 2000:
 - ◆ ofwel een voltijdse of een deeltijdse tewerkstelling heeft aanvaard na een tijdvak van onvrijwillige werkloosheid of van arbeidsongeschiktheid wegens ziekte of invaliditeit;
 - ◆ ofwel het statuut van deeltijdse werknemer met behoud van rechten heeft verworven;
 - ◆ ofwel van een voltijdse naar een deeltijdse tewerkstelling is overgegaan in het raam van een door de Minister van Tewerkstelling goedgekeurd herstructureringsplan of in het kader van een bedrijfsplan tot herverdeling van de arbeid.
2. De werknemer moet op het ogenblik van de overstap naar één van de voormelde arbeidssituaties de leeftijd van 50 jaar bereikt hebben.
3. De werknemer moet op het ogenblik van de overstap tevens het bewijs leveren dat hij gedurende ten minste 20 jaar werknemer is geweest en voor ieder van die jaren een tewerkstelling aantonen met ten minste één derde van een voltijdse arbeidsregeling (er is dus geen sprake van samentellen van tijdvakken als werknemer, met tijdvakken als zelfstandige of met een tewerkstelling in de openbare sector).

Wanneer de werknemer nadien terug werkloos wordt, heeft deze regeling ook positieve gevolgen voor de gelijkstellingen. De nieuwe jaren van werkloosheid kunnen door de transitiviteit gelijkgesteld worden op basis van het loon vóór de vorige periode van werkloosheid.

Voor de oudere werkloze die opnieuw in het arbeidscircuit stapt als zelfstandige en na stopzetting van deze zelfstandige activiteit terug recht heeft op werkloosheidsuitkeringen, zijn echter nog geen maatregelen genomen.

Op het vlak van de pensioenen is er sindsdien een ongelijke behandeling ontstaan tussen oudere werklozen die aan de werkloosheid proberen te ontsnappen, in functie van de aard van hun nieuwe job, werknemer of zelfstandige.

Het College beveelt aan om deze ongelijke behandeling minstens gedeeltelijk weg te werken door

voor oudere werklozen onder dezelfde basisvoorwaarden de gelijkstelling die volgt op een periode van beroepsactiviteit als zelfstandige op grond van het laatst verdiende loon als werknemer mogelijk te maken.

Algemene aanbeveling 2003/4 Inzake de inkomensgarantie voor ouderen (IGO): onderzoeken of de IGO vatbaar moet blijven voor beslag wegens het niet of onvolledig betalen van het onderhoudsgeld aan de uit de echt gescheiden echtgenoot – zie p. 98

De wetgeving op de IGO houdt er rekening mee dat de gepensioneerde niet beschikt over het pensioen of het gedeelte van het pensioen dat hij als onderhoudsgelden betaalt. Voor de berekening van het toekenbaar bedrag wordt 90 % van de pensioenen in aanmerking genomen als bestaansmiddelen na aftrek van het betaalde onderhoudsgeld.

De IGO is echter in bepaalde gevallen niet beschermd tegen beslag, onder meer wanneer het gaat om de betaling van onderhoudsgeld aan de uit de echt gescheiden echtgenoot. Dit betekent dat wanneer het pensioen niet volstaat om het onderhoudsgeld te betalen, er beslag kan gelegd worden op de IGO, zo nodig op het volledige bedrag ervan.

De beslagene kan geen aanspraak maken op het leefloon en is aangewezen op de maatschappelijke dienstverlening van het OCMW.

De wetgeving lijkt hier haar doel voorbij te schieten. De inkomensgarantie voor ouderen die een bijstandsregeling is, is in dergelijk geval absoluut geen garantie. Daarenboven betaalt in feite de Staat, de gemeenschap dus, het onderhoudsgeld aan de ex-echtgenoot.

Het College beveelt dan ook aan om de mogelijkheid te onderzoeken om de bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek zo te wijzigen dat de uitzondering voor beslag wegens onderhoudsgeld verschuldigd aan de uit de echt gescheiden echtgenoot opgenomen in artikel 1412 van het Gerechtelijk Wetboek niet langer van toepassing is op de IGO.

Algemene aanbeveling 2003/5 Inzake de betaling van de pensioenen in het buitenland: de betaling op een persoonlijke rekening bij een financiële instelling mogelijk maken in zoveel mogelijk landen – zie p. 85

De betaling van het pensioen op een persoonlijke rekening bij een financiële instelling in het buitenland is momenteel slechts mogelijk in Duitsland, Frankrijk, Italië, Luxemburg, Nederland, Portugal, Spanje en Marokko.

Dit betekent dat het pensioen slechts in 7 lidstaten van de Europese Economische Ruimte (EER)

op rekening kan betaald worden en slechts in 1 van de landen waarmee België een bilaterale overeenkomst heeft gesloten.

In de andere landen van de wereld ontvangen de gepensioneerden per gewone post een internationaal postmandaat of een bankcheque op naam. De Post of een financiële instelling van het land van bestemming staat in voor de verzending per gewone post.

Deze toestand is het gevolg van het feit dat de reglementering aan de buitenlandse financiële instellingen zeer strenge voorwaarden stelt voor de betaling op een rekening.

De reden die hieraan ten grondslag ligt is de gerechtvaardigde zorg om het risico op onverschuldigde betalingen zo klein mogelijk te houden.

De Rijksdienst voor Pensioenen betaalt maandelijks ongeveer 7.700 pensioenen in de andere landen van de EER. Na de uitbreiding van de EER op 1 mei 2004 zal het gaan om meer dan 8.200 pensioenen die niet op een rekening kunnen betaald worden. Hierbij zijn het Verenigd Koninkrijk met ongeveer 2.800 en Griekenland met zo'n 4.300 uitbetalingen de uitschieters.

Bij de landen waarmee België een bilaterale overeenkomst inzake sociale zekerheid heeft gesloten vormen de Verenigde Staten en Canada de uitschieters met respectievelijk meer dan 4.100 en bijna 6.300 betaalde pensioenen.

Niet alleen inwoners van de EER klagen over deze betaalwijze. Voornamelijk inwoners van andere continenten hebben het er moeilijk mee.

Een eenvoudige oplossing bestaat niet, daarvan zij wij ons bewust. Er moet gestreefd worden naar een gezond evenwicht tussen de belangen van de Staat – een goed beheer van de overheids gelden – en de belangen van de gepensioneerde. Anderzijds is het voor de burger onbegrijpelijk dat hij in de 21ste eeuw niet op een bankrekening kan betaald worden. Daarom bevelen wij aan dat er op zijn minst werk gemaakt wordt van een studie met het oog op de betaling van het pensioen op een bankrekening in zoveel mogelijk landen.

Officiële aanbevelingen

Officiële aanbeveling 2003/1 – Administratie der Pensioenen – zie p.106

De beperking van een kerkelijk pensioen mag niet tot gevolg hebben dat dit pensioen lager komt te liggen dan een bepaalde drempel.

Artikel 39, 4de lid van de wet van 5 augustus 1978 houdende economische en budgettaire hervormingen bepaalt:

“De toepassing van het in het eerste lid bepaalde maximumbedrag mag evenwel niet tot gevolg hebben dat een kerkelijk pensioen lager komt te liggen dan de wedde van een onderpastoor, dominee, van kapelaan van de Anglikaanse eredienst (naargelang van de kerk waaraan betrokkene verbonden was), van officiant, van imam, van aalmoezenier 1ste en 2de klasse verbonden aan het Ministerie van Landsverdediging, of van de minimumwedde van aalmoezenier verbonden aan een ander ministerieel departement, of van de gemiddelde wedde die tot grondslag heeft gediend voor de berekening van het pensioen indien zij lager is dan een van de hierboven bedoelde wedden naargelang de uitgeoefende bediening.”

Vanaf 1998 ontwikkelt de Administratie der Pensioenen (AP) een bijzondere interpretatie van het 4de lid van artikel 39 die bovendien niet berust op enig parlementair stuk.

Zij meent dat bij de toekenning van deze wettelijk voorziene waarborg er naast het kerkelijk pensioen rekening moet gehouden worden met alle andere pensioenen die aan de bedienaar der eredienst worden toegekend voor andere diensten in de openbare sector of als werknemer of zelfstandige.

Echter, de tekst van artikel 39, 4de lid, die van openbare orde is, is duidelijk en kan dan ook niet voor interpretatie vatbaar zijn. Hij beoogt enkel de kerkelijke pensioenen waardoor men zich niet meer moet afvragen of de betrokkene nog andere pensioenen geniet.

De administratieve praktijk van de AP gaat dan ook in tegen de bepalingen van artikel 39, 4de lid van de wet van 5 augustus 1978 houdende economische en budgettaire hervormingen; bijgevolg treedt de AP uit de wettelijkheid.

Het College van de Ombudsmannen voor de Pensioenen richt dan ook een drievoudige aanbeveling aan de AP in toepassing van artikel 16 van het koninklijk besluit van 27 april 1997 tot instelling van een Ombudsdienst Pensioenen.

1. Het College beveelt de AP aan om de heer X een kerkelijk pensioen toe te kennen dat gelijk is aan het bedrag van de waarborg voorzien door artikel 39, 4de lid van de wet van 5 augustus 1978 houdende economische en budgettaire hervormingen, namelijk een jaarbedrag aan index 138,01 van 540.922 BEF (13.409,11 euro), met uitwerking vanaf 1 februari 1999.
2. Het College beveelt de AP aan om ambtshalve over te gaan tot de herziening van de

andere dossiers uit het verleden die op dezelfde wijze behandeld werden als dat van de verzoeker.

3. Het College beveelt de AP aan om voor de toekomst zich te schikken naar de bepalingen van artikel 39, 4de lid van de wet van 5 augustus 1978 houdende economische en budgettaire hervormingen voor de vaststelling van een kerkelijk pensioen.

Aanbevelingen 2002, 2001, 2000 en 1999

Algemene aanbeveling 2002/1 Inzake gelijkstelling in de pensioenregeling voor werknemers: na overdracht van bijdragen van de werknemersregeling naar de openbare sector, de gelijkgestelde periodes in de werknemersregeling blijven berekenen op basis van de werkelijk verdiende lonen als werknemer die ingeschreven waren op de individuele rekening

Algemene aanbeveling 2002/2 Inzake cumulatie van pensioenen met vervangingsinkomens: zoals in de regeling voor werknemers en die voor zelfstandigen, ook in de regeling voor de openbare sector het pensioen slechts schorsen gedurende de periode dat de gepensioneerde een vervangingsinkomen geniet

Algemene aanbeveling 2002/3 Inzake het principe van de eenheid van loopbaan: dit principe opheffen bij samenloop van een pensioen als werknemer en/of zelfstandige met een pensioen van de DOSZ dat gevestigd is met vrijwillige bijdragen

Algemene aanbeveling 2002/4 Inzake de Inkomensgarantie voor ouderen (IGO): de wet zo aanpassen dat voor de personen opgenomen in hetzelfde rusthuis, rust- en verzorgingstehuis of psychiatrisch verzorgingstehuis de bestaansmiddelen en de pensioenen niet gedeeld worden door het aantal personen dat dezelfde hoofdverblijfplaats deelt

Algemene aanbeveling 2002/5 Inzake de toegelaten beroepsactiviteit voor gepensioneerden: de sanctie wegens het niet afleggen van een voorafgaande verklaring afschaffen of beperken tot één twaalfde van het jaarinkomen uit beroepsactiviteit

Algemene aanbeveling 2002/6 Inzake het supplement minimum in de openbare sector: onderzoeken of de huidige cumulatieregeling voor een winstgevende activiteit als zelfstandige kan/moet behouden blijven. De huidige regeling maakt de uitoefening van een beperkte activiteit als zelfstandige quasi onmogelijk omdat er rekening gehouden wordt met het bruto-inkomen als zelfstandige

Algemene aanbeveling 2001/1 Inzake indexering van de pensioenen in de openbare sector: onderzoeken of de ongelijke behandeling van gepensioneerden die vooraf betaald en gepensioneerden die na vervallen termijn betaald worden, kan/moet gehandhaafd blijven

Zie het Jaarverslag 2002 van de Ombudsdienst Pensioenen, p. 180

Algemene aanbeveling 2001/2 Inzake het gewaarborgd minimumpensioen in de openbare sector: onderzoeken of de wetgeving zodanig kan genuanceerd worden dat in geval van feitelijke scheiding beter rekening gehouden wordt met de werkelijke gezinstoestand van de gepensioneerde

Aan deze aanbeveling is gedeeltelijk tegemoetgekomen met de wet van 3 februari 2003 houdende diverse wijzigingen aan de wetgeving betreffende de pensioenen van de openbare sector (B.S. van 13.03.2003).

De materie is geregeld in artikel 34 van deze wet. Dit artikel luidt:

“ ...

Wanneer gehuwde gepensioneerden beiden kunnen aanspraak maken op één van de in de artikelen 120 of 121 bedoelde gewaarborgde minimumbedragen:

- wordt het bestaansminimumsupplement voortvloeiend uit de toepassing van artikel 127 eventueel toegekend aan ieder van de echtgenoten;
- wordt het supplement of het gedeelte daarvan dat het basisminimumsupplement overschrijdt enkel toegekend aan de echtgenoot voor wie dit hoofdstuk het voordeligste is, rekening houdend zowel met het gewaarborgde minimumbedrag waarop ieder van de echtgenoten aanspraak kan maken, als met de inkomsten of voordelen van ieder van de echtgenoten, bedoeld in artikel 125 §2, en zoals ze in aanmerking genomen worden na toepassing van artikel 126 §3.

...”

Algemene aanbeveling 2001/3 Inzake de pensioenbijslag voor zelfstandigen: een gemotiveerde beslissing met recht van beroep verplicht maken

Zie het Jaarverslag 2002 van de Ombudsdienst Pensioenen, p. 182

Algemene aanbeveling 2001/4 Inzake de ambtshalve herziening wegens “een dwaling omtrent het recht of de feiten” of wegens “een onregelmatigheid of materiële vergissing”: de teksten in de pensioenregeling voor werknemers, de pensioenregeling voor zelfstandigen, het gewaarborgd inkomen voor bejaarden en de Inkomensgarantie voor ouderen met mekaar in overeenstemming brengen

Algemene aanbeveling 2001/5 Inzake het herstellen van een fout die door de pensioendienst begaan is in het nadeel van de gerechtigde: in alle regelingen dezelfde terugwerkende kracht van het herstel invoeren

Met de bepalingen onder hoofdstuk 13 van de programmawet van 24 december 2002¹ is aan deze aanbeveling tegemoet gekomen. Het koninklijk besluit van 11 juli 2003 (B.S. 22.09.2003) betreffende de verjaringstermijn inzake de uitbetaling van de pensioenen en de rechtzetting van vergissingen in administratieve beslissingen of in de uitvoering ervan, voert deze bepalingen uit.

Sedert 1 oktober 2003 wordt het herstel van een fout op dezelfde manier geregeld in alle pensioenregelingen. De verjaringstermijn, van toepassing in de pensioenstelsels van de werknemers en zelfstandigen, is gelijkgeschakeld met de termijn van tien jaar die toegepast wordt in de openbare sector.

Voormeld koninklijk besluit bepaalt:

“HOOFDSTUK I. - Inwerkingtreding van de artikelen 187 en 188 van de programmawet van 24 december 2002

Artikel 1. De artikelen 187 en 188 van de programmawet van 24 december 2002 treden in werking op de eerste dag van de maand na deze waarin dit besluit wordt bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.

HOOFDSTUK II. - Rechtzetting van een beslissing aangetast door een juridische of materiële vergissing

Art. 2. Artikel 21bis, § 1, van het koninklijk besluit van 21 december 1967 tot vaststelling van het algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers, vervangen bij het koninklijk besluit van 8 augustus 1997 en gewijzigd bij het koninklijk besluit van 1 maart 2000, wordt vervangen door de volgende bepaling:

«Wanneer vastgesteld wordt dat aan de administratieve beslissing een juridische of materiële vergissing kleeft, treft de Rijksdienst een nieuwe beslissing ter verbetering van deze juridische of materiële vergissing. De nieuwe beslissing heeft uitwerking op de datum waarop de verbeterde beslissing had moeten ingaan. Onverminderd de toepassing van § 2 van dit artikel of van artikel 21 van de wet van 13 juni 1966 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor arbeiders, bedienden, zeevarenden onder Belgische vlag, mijnwerkers en vrijwillig verzekerden, zal, als de vergissing aan de administratie te wijten is, de nieuwe beslissing evenwel uitwerking hebben op de eerste dag van de maand na de kennisgeving, als het recht op de uitkering kleiner is dan het recht dat eerst werd toegekend. Wanneer de Rijksdienst

¹ Zie het Jaarverslag 2002 van de Ombudsdienst Pensioenen, p. 183 e. v.

vaststelt dat de juridische of de materiële vergissing een hogere betaling dan het recht op de uitkering heeft veroorzaakt, kan hij de betaling bij bewarende maatregel beperken tot het bedrag dat hij als wettelijk verschuldigd beschouwt. In dit geval heeft, ondanks de bepalingen van het vorig lid, de verbeterende beslissing die het bedrag van de uitkering beperkt, uitwerking de eerste dag van de maand waarin de bewarende maatregel werd toegepast.»

Art. 3. In artikel 54, § 1, van het koninklijk besluit van 29 april 1969 houdende algemeen reglement betreffende het gewaarborgd inkomen voor bejaarden, vervangen bij het koninklijk besluit van 8 oktober 1991 en gewijzigd bij het koninklijk besluit van 17 februari 2000, worden volgende wijzigingen aangebracht:

1° het punt 2° wordt vervangen door de volgende bepaling:

«2° Wanneer vastgesteld wordt dat aan de administratieve beslissing een juridische of materiële vergissing kleeft, treft de Rijksdienst een nieuwe beslissing ter verbetering van deze juridische of materiële vergissing. De nieuwe beslissing heeft uitwerking op de datum waarop de verbeterde beslissing had moeten ingaan. Onverminderd de toepassing van § 2 van dit artikel of van artikel 21 van de wet van 13 juni 1966 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor arbeiders, bedienden, zeevarenden onder Belgische vlag, mijnwerkers en vrijwillig verzekerden, zal, als de vergissing aan de administratie te wijten is, de nieuwe beslissing evenwel uitwerking hebben op de eerste dag van de maand na de kennisgeving, als het recht op de uitkering kleiner is dan het recht dat eerst werd toegekend. Wanneer de Rijksdienst vaststelt dat de juridische of de materiële vergissing een hogere uitbetaling dan het recht op de uitkering heeft veroorzaakt, kan hij de uitbetaling bij bewarende maatregel beperken tot het bedrag dat hij als wettelijk verschuldigd beschouwt. In dit geval heeft, ondanks de bepalingen van het vorig lid, de verbeterende beslissing die het bedrag van de uitkering beperkt, uitwerking de eerste dag van de maand waarin de bewarende maatregel werd genomen.»;

2° het punt 3° wordt opgeheven.

Art. 4. Artikel 13, § 1, van het koninklijk besluit van 23 mei 2001 houdende algemeen reglement betreffende de inkomensgarantie voor ouderen, wordt vervangen door de volgende bepaling:

«§ 1. Wanneer vastgesteld wordt dat aan de administratieve beslissing een juridische of materiële vergissing kleeft, treft de Rijksdienst een nieuwe beslissing ter verbetering van deze juridische of materiële vergissing. De nieuwe beslissing heeft uitwerking op datum waarop de verbeterde beslissing had moeten ingaan. Onverminderd de toepassing van § 2 van dit artikel of van artikel 21 van de wet van 13 juni 1966 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor arbeiders, bedienden, zeevarenden onder Belgische vlag, mijnwerkers en vrijwillig verzekerden, zal, als de vergissing aan de administratie te wijten is, de nieuwe beslissing evenwel uitwerking hebben op de eerste dag van de maand na de kennisgeving, als het recht op de uitkering kleiner is dan het recht dat eerst werd toegekend. Wanneer de Rijksdienst vaststelt dat de juridische of de materiële vergissing een hogere betaling dan het recht op de uitkering heeft veroorzaakt, kan hij de betaling bij bewarende maatregel beperken tot het bedrag dat hij als wettelijk verschuldigd beschouwt. In dit geval heeft, ondanks de bepalingen van het vorig lid, de verbeterende beslissing die het bedrag van de uitkering beperkt, uitwerking de eerste dag van de maand waarin de bewarende maatregel werd toegepast.»

Art. 5. Artikel 156ter van het koninklijk besluit van 22 december 1967 houdende algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen der zelfstandigen, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 3 oktober 1990, wordt opgeheven.

HOOFDSTUK III. - Rechtzetting van een juridische of materiële vergissing in de uitvoering van een beslissing

Art. 6. Wanneer de Rijksdienst voor pensioenen nalaat een beslissing regelmatig uit te voeren, ten gevolge van een juridische of een materiële vergissing of wanneer vastgesteld wordt dat aan de uitvoering van een administratieve beslissing een vergissing kleeft, wordt die juridische of materiële vergissing verbeterd en worden de achterstallen aan de gerechtigde betaald, onverminderd de wettelijke en reglementaire bepalingen inzake verjaring. Deze regel wordt eveneens toegepast in geval van laattijdige of onregelmatige uitvoering van een indexatie, van een aanpassing aan de evolutie van het algemeen welzijn of aan het bedrag van het gewaarborgd minimum. Hetzelfde geldt voor elke prestatie die de Rijksdienst gehouden is te betalen krachtens een wettelijke of reglementaire bepaling.

Art. 7. Wanneer het sociale verzekeringsfonds voor zelfstandigen nalaat een

beslissing regelmatig uit te voeren, ten gevolge van een juridische of een materiële vergissing of wanneer vastgesteld wordt dat aan de berekening of de uitvoering van een beslissing een vergissing kleeft, wordt die juridische of materiële vergissing verbeterd en worden de achterstallen aan de gerechtigde betaald, onverminderd de wettelijke en reglementaire bepalingen inzake verjaring.

HOOFDSTUK IV. - Gemeenschappelijke bepalingen

Art. 8. Dit besluit treedt in werking de eerste dag van de maand na deze waarin het wordt bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.”

Algemene aanbeveling 2000/1 Het invoeren van de wettelijke mogelijkheid om regularisatiebijdragen voor studieperiodes die vrijwillig betaald zijn en die uiteindelijk geen pensioenvoordeel opleveren, terug te betalen

Zie het Jaarverslag 2002 van de Ombudsdienst Pensioenen, p. 185

Algemene aanbeveling 2000/2 In de pensioenregeling voor zelfstandigen het onderzoek van de rechten op overlevingspensioen na de ontbinding van een nieuw huwelijk niet langer afhankelijk maken van een nieuwe aanvraag

Het RSVZ onderzoekt voortaan de rechten op basis van een gewone brief. Een officiële aanvraag via het gemeentebestuur of ter plaatse bij het RSVZ is niet meer nodig.

Algemene aanbeveling 2000/3 Het opleggen van een specifieke informatieplicht aan de verzekeringsmaatschappijen en de pensioenfondsen die instaan voor de pensioentoezegging van instellingen van openbaar nut.

Zie het Jaarverslag 2001 van de Ombudsdienst Pensioenen, p. 166

Algemene aanbeveling 2000/4 In het stelsel van de Overzeese sociale zekerheid en dat van de koloniale pensioenen ten laste van de Openbare Schatkist de gelijkstelling van de militaire diensten mogelijk maken.

Zie het Jaarverslag 2001 van de Ombudsdienst Pensioenen, p. 167

Algemene aanbeveling 2000/5 Het verduidelijken van het Handvest van de sociaal verzekerde: mogelijkheid of onmogelijkheid om termijnen inzake beslissing en betaling te compenseren.

Algemene aanbeveling 2000/6 Het wijzigen van de regeling in het decreet van 28 juni 1957 houdende statuut van de Koloniale verzekeringskas zodanig dat de rechten op een pensioen als uit de echt gescheiden echtgenoot niet langer afhangen van de inhoud van het vonnis of arrest van echtscheiding.

Zie het Jaarverslag 2002 van de Ombudsdienst Pensioenen, p. 186

Algemene aanbeveling 2000/7 Het aanstellen van informatieambtenaren bij de pensioendiensten.

Algemene aanbeveling 1999/1 Aanpassing van de reglementering betreffende de betaling per overschrijving van de uitkeringen betaald door de Rijksdienst voor Pensioenen en de erop gebaseerde overeenkomsten.

Algemene aanbeveling 1999/2 Het doorzichtiger maken van de besluitvorming van de Raad voor uitbetaling van de voordelen en het bevoegd maken van de Arbeidsgerechten voor betwistingen in verband met de motivering van de beslissing van de Raad.

Zie het Jaarverslag 2000 van de Ombudsdienst Pensioenen, p. 177

Algemene aanbeveling 1999/3 Het wegwerken van een verschil in de toepassing van het principe van de eenheid van loopbaan tussen de pensioenregeling voor werknemers en die voor zelfstandige.

Zie het Jaarverslag 2000 van de Ombudsdienst Pensioenen, p. 178 en het Jaarverslag 2001 van de Ombudsdienst Pensioenen, p. 170.

Algemene aanbeveling 1999/4 Ambtshalve toekenning van de pensioenrechten bij het bereiken van de pensioenleeftijd.

Zie het Jaarverslag 2002 van de Ombudsdienst Pensioenen, p. 187